

Redactiewerk : niet in de Franse "Jura" maar aan het Donkmeer....

ook in de regen

In september hebben we de Assestofstraat, waar de Ternatse sloper G&A De Meuter de scepter zwaait, geruild voor een gezondere omgeving, die van het Donkmeer te Berlare, daar is MM 171 tot stand gekomen -foto-.

Jura.

Vorig jaar zei een journalist van de "Blauwe Lobbykrant" tegen ons "Ik ben met vakantie in de Jura", we snappen de man niet, hij heeft in Boortmeerbeek een poosje geleden een huis met een tuintje gekocht, wat moeten die mensen dan in Godsnaam in de Jura gaan zoeken?

De prijs van de "Persvrijheid".

De journalist van die gazet moet natuurlijk in het gareel van

kapitalist Van Thillo lopen, moet zich daarom, om zich van de dagelijkse mentaliteit op de redactie, de facto van frustraties te ontdoen, regelmatig van het nodige gerstenat voorzien Wij hebben geen last van politiek getinte eindredacteuren, maar we moeten anderzijds voor onze onafhankelijke koers en het toepassen van de persvrijheid een prijs betalen. We weten het maar al te goed, vele beroepsjournalisten barsten van afgunst dat wij ons écht onafhankelijk en los van alle politiek kunnen opstellen, maar wees er van

overtuigd, persvrijheid in de werkelijke zin van het woord, bestaat in België -en wellicht ook elders- niet. Politici kruipen omhoog over de rug van de journalisten en vice-versa.

Ziek van politiek.

Wie de moeite doet om de online lezersbrieven in de zogenaamde kwaliteitskranten te lezen, zal hopelijk de ogen openen en vaststellen, dat "Jan met de Pet" de politiek kotsbeu is, om deze conclusie te trekken, zijn we niet over één nacht ijs gegaan. Politiek is niets anders dan één groot vuil spel, macht, geld, eigen belang en postjes delen en verdelen. Daarbij komt ook nog de vuile was rond de Justitie, nogal wiesdes, ook daar speelt de politiek haar vuile rol. Het is dan ook niet toevallig dat deze redactie de laatste maanden de activiteiten waarbij politiek betrokken was, heeft laten vallen. Het is in feite een beetje door de slechte ervaringen met het clubje van Jean-Marie Dedecker dat het zover is gekomen, alle politici zijn ziek in hetzelfde bedje en moeten over dezelfde kam geschoren worden. Zij die nog niet ziek zijn omdat ze niet aan de regeringstafel hebben gezeten, worden dat, zodra ze er wel aanzitten.

Geen hulp.

Aangezien wij bij geen enkele politieke partij thuis horen, kunnen wij de facto op geen enkele steun rekenen, politiek is absoluut te mijden, vuil, ongenadig en moorddadig -zie affaire Cools en andere-.

EVER©

OCMW levert al dekens

Overmere Donk
2 oktober 2009

We hebben het net "nog" niet zóver geschopt als sommige daklozen die zich in kartonnen dozen, of stukken ervan, 's nachts tegen de temperatuursinvloeden moeten beschermen, we hebben de beschikking over een tentje van 1,20m hoog. Maar voor degenen die in een bed -dus niet op de grond- slapen, en het niet mochten weten / beseffen; de nachten worden flink kouder.

Het Sint Martinusfonds is enkel op maandagvoormiddag open, daarom stapten we naar het OCMW van Berlare, we wilden immers de komende nachten gespaard blijven van de koude en dekens helpen daarbij wel eens. Vorige week hebben we ons ook te Berlare laten inschrijven voor een sociale woning, de sociaal werker Liesbeth W. kwam ons, voor een OCMW, opvallend sociaal over en daarom hebben we vandaag op haar beroep gedaan voor het bekomen van twee dekens.

Werkt het OCMW Berlare soms beter?

Amper twee uur later belde Liesbeth W. op om te melden dat de dekens aan het onthaal mochten afgehaald, dus er zijn óók OCMW medewerkers die zich wél nog sociaal opstellen, dat hebben wij slechts in één van de vier g e v a l l e n vastgesteld. We mogen dus vandaag uit ervaring stellen dat slechts 25% van de OCMW's óók sociale elementen bevatten, in casu Berlare.

EVER©

Sint Martinusfonds poogde te helpen.

Elke maandagvoormiddag kunnen behoeftigen in de Dorpstraat 32 te 9290 Berlare aankloppen bij het Sint Martinusfonds, Diaken Raoul Verhaeren is daar dan aanwezig .

Het fonds deelt voedsel en kledij uit, voor dit laatste deden wij beroep doen op hun diensten, maar de keuze broeken was tot slechts enkele stuks beperkt en helaas onvoldoende. Het lokaaltje is zeer vochtig wat nefast is voor het opslaan van kledij. Het Sint Martinusfonds heeft ons dus niet kunnen helpen. We trekken ons plan, we kunnen niet anders.

Het zou misschien beter zijn dat men de behoeftigen een kleine vergoeding toekent waarmee deze zelf kledij kunnen aankopen, bij de Kringwinkels is dat niet zó duur en daar is er geen " d r e m p e l " .